

som sagt, i det hele slutte mig til Tanken i Lovforslaget, men jeg kan paa den anden Side være enig i, at det kan være rigtigt, at forskellige Enkeltheder prøves nærmere i et Udvalg.

Johansen: Det er sikkert nok, at naar dette Lovforslag i den Skikkelse, hvori det er kommet fra Folketinget, bliver vedtaget i dette Ting, vil det blive hilst med Glæde ude omkring i Landkommunerne, thi Inddrivelse af disse Alimentsbidrag er et meget ærgerligt og tidsspildende Arbejde for de kommunale Mænd. Jeg er enig med det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) i, at det var en god Forandring, der skete ved Loven af 1888, hvor der blev taget Hensyn til disse Børn, som paa denne Maade ere blevne satte ind i Verden. Men det kan jo ikke nægtes, at det paa den anden Side forvolder Kommunalbestyrelsen meget Arbejde og megen Ulejlighed, og det var noget, man allerede i 1892 godt havde Følelsen af, da man indførte den Forandring, at Politiet kom til at dele Arbejdet med den kommunale Myndighed. Det, at det er delt til to Sider, forekommer mig at maatte forvalde en Del Omsvøb og mange Gange saa meget Skriveri, hvorfor jeg er overbevist om, at Politimesteren meget lettere kunde have hele Sagen i sin Haand. Jeg mindes saaledes fra den Tid, jeg var Sogneraadsformand, at have haft en Sag, som forløb paa følgende Maade: Først kom Moderen og fik Transsattest og gik saa til Politimesteren med Resolutionen. Saa kom der Meddelelse til hendes Opholdskommune om at betale Bidraget forskudsvis. Der blev da, eftersom Kommunen var interesseret i at faa Pengene ind i Kommunens Kasse igen, gjort Forsøg paa at finde Faderen. Det blev oplyst, at han var i Svendborg, og den derværende Politimester blev saa anmodet om at foretage de nødvendige Foranstaltninger for at faa Bidraget inddrevet. Men da Politimesteren søgte vedkommende, var han allerede rejst derfra to Dage før. Vi fik saa en Skrivelse tilbage om, at han ikke var til at finde der. Der blev derefter sat en ny Undersøgelse i Gang, og langt om længe blev han opdaget ovre i Rudkøbing. Saa afgik der Skrivelse til Politimesteren der om at inddrive Alimentsbidraget. Det blev forsøgt, men det var saa uheldigt, at 3 Dage forinden var Manden rejst sin Vej. Der blev da skrevet tilbage, at der ikke var noget at foretage, og der kom en ny Undersøgelse i Gang, hvorved det viste sig, at Manden var rejst

til Odense. Politimesteren der blev ligeledes anmodet om at foretage det nødvendige, men atter her var man saa uheldigt at komme en Dagstid for sent. Væk var Fuglen, fløjten over til Jylland! Langt om længe fandt man ham der. Men det voldte altsaa meget Skriveri frem og tilbage, og jeg kan ikke se rettere, end at, hvis det var blevet lagt i Politimesterens Haand alene at føre denne Sag, vilde man være kommen i rette Tid, og meget Arbejde vilde være sparet.

Det er dog ikke det værste, at man skal have en hel Del Skriveri og Arbejde paa dette Omraade, men det er langt mere ubehageligt, naar der kommer Paalæg fra Politimesteren om, at Sogneraadet skal sørge for at faa dette eller hint Alimentsbidrag inddrevet hos en Mand eller Karl i Kommunen. Selv om man kommer til disse paa den lemfældigste Maade, kan man være vis paa, at man ikke bliver budt velkommen, og man kan være glad, hvis man slipper derfra uden at faa knubbede Ord. Og ubehageligt er det, hvis det hændes, at Manden ikke er til Stede, og man skal gaa til Konen om denne Sag. En Sogneraadsformand har jo saa meget at bestille, at han ikke godt kan løbe flere Gange om en saadan Sag. Der er, som det allerede er blevet bemærket her, jo blevet paalagt Sogneraadene saa meget Arbejde i Løbet af de sidste Aar, at det dynges op, havde jeg nær sagt, fra Aar til Aar i en foruroligende Grad. Da man fik Alderdomsunderstøttelsesloven og Sygekasse-loven, paaførtes der Sogneraadene en hel Del Arbejde, og der er ligeledes i dette Mellemrum den ene Gang efter den anden stillet Krav til Sogneraadene om statistisk Materiale, og nylig ved Loven om Huslodderne og ved Skoleloven er Arbejdet for Sogneraadene forøget i en ikke ringe Grad. Det forekommer mig derfor virkelig at være god Grund til, dersom det paa nogen Maade kan lade sig gøre, at lette det Arbejde, Sogneraadene have, og lægge det over paa de Hænder, som meget lettere ere i Stand til at udføre det. Jeg sigter her navnlig til Inddrivelsen af Alimentsbidrag. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) mente ikke, at Sogneraadene havde mere Arbejde, end at de godt kunde overkomme ogsaa at inddrive Underholdsbidragene, saa meget mere som Sogneraadene have en Sekretær til at udføre det skriftlige Arbejde. Ja, det gaar jo i Reglen saaledes, at det er Sogneraadsformanden, som fører Regnskaberne og Korespondancen, og i de fleste Tilfælde er det ogsaa heldigst, da